

2. Podredno, ako Sud utvrdi da je mogućnost isključenja ponuditelja obuhvaćena onima koje su dopuštene državi članici, protivi li se načelu proporcionalnosti, sadržanom u članku 5. UEU-a, koje je navedeno u uvodnoj izjavi 101. Direktive 2014/24/EU i koje Sud navodi kao opće načelo prava Europske unije, nacionalni propis poput onoga iz članka 80. stavka 5. Zakonodavne uredbe br. 50 iz 2016., koji predviđa da se u slučaju utvrđenja osnove za isključenje naznačenog podugovaratelja u svakom slučaju isključuje i gospodarski subjekt ponuditelj, pa i onda kad postoje drugi neisključeni podugovaratelji koji ispunjavaju zahtjeve za pružanje usluga za podugovaranje ili gospodarski subjekt ponuditelj izjavi da neće angažirati podugovaratelje jer sam ispunjava uvjete za pružanje usluga?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2018. uputio Hof van Cassatie (Belgija) – Infohos protiv Belgische Staat

(Predmet C-400/18)

(2018/C 301/23)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Infohos

Druga stranka u postupku: Belgische Staat

Prethodno pitanje

Treba li odredbu članka 13. dijela A. stavka 1. točke (f) Direktive 77/388/EEZ ⁽¹⁾ od 17. svibnja 1977. (sada članak 132. stavak 1. točka (f) Direktive 2006/112/EZ ⁽²⁾ od 28. studenoga 2006.) tumačiti na način da državama članicama dopušta da za izuzeće predviđeno tom odredbom propišu pretpostavku isključivosti, zbog koje nezavisna grupa koja svoje usluge pruža i osobama koje nisu njezini članovi postaje u potpunosti obvezna plaćati PDV i u odnosu na usluge koje pruža svojim članovima?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Tedeschi Srl u svoje ime i kao zastupnik privremenog konzorcija poduzetnika, Consorzio Stabile Istant Service u svoje ime i kao zastupnik privremenog konzorcija poduzetnika, Università degli Studi di Roma La Sapienza

(Predmet C-402/18)

(2018/C 301/24)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Tedeschi Srl u svoje ime i kao zastupnik privremenog konzorcija poduzetnika, Consorzio Stabile Istant Service, u svoje ime i kao zastupnik privremenog konzorcija poduzetnika

Druga stranke u postupku: Università degli Studi di Roma La Sapienza

Druga stranka u postupku i protužalitelj: C.M. Service Srl

Prethodno pitanje

Protivi li se načelima slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga iz članaka 49. i 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), članku 25. Direktive 2004/18 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. ⁽¹⁾ i članku 71. Direktive 2014/24 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. ⁽²⁾, koji ne predviđaju ograničenja u pogledu kvote za podugovaranje i sniženja koje treba primijeniti na podizvođitelje, te načelu proporcionalnosti iz prava Unije, primjena nacionalnog propisa o javnoj nabavi poput onog talijanskog iz članka 118. stavaka 2. i 4. Zakonodavne uredbe br. 163 od 12. travnja 2006. prema kojem podugovaranje ne smije prelaziti kvotu od 30 % ukupnog iznosa ugovora, a odabrani ponuditelj za podugovorene usluge mora primjenjivati iste jedinične cijene koje proizlaze iz dodijeljenog ugovora, uz smanjenje koje ne smije biti više od 20 %?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 56.)

⁽²⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2018. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – AURES Holdings, a.s. protiv Odvolací finanční ředitelství

(Predmet C-405/18)

(2018/C 301/25)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AURES Holdings, a.s.

Tuženik: Odvolací finanční ředitelství

Prethodna pitanja

1. Može li se smatrati da pojam slobode poslovnog nastana u smislu članka 49. UFEU-a obuhvaća običan prijenos sjedišta uprave društva iz jedne države članice u drugu?
 2. U slučaju potvrđnog odgovora, protivi li se člancima 49., 52. i 54. UFEU-a nacionalni propis koji sprečava da se subjekt iz druge države članice, pri prijenosu mjesta poslovanja ili sjedišta uprave u Češku Republiku, poziva na porezni gubitak koji je nastao u toj drugoj državi članici?
-